Rok VII. Kraków, Luty 1914 r. Nr. 2.

# „ŁĄCZNOŚĆ"

Prenumerata dla nieczłonków
z przesyłką:
Rocznie . . . 3 K 50 h
Półrocznie . . 2 K — h
Numer pojedynczy kosztuje 40 h.

Organ krajowego Związku państw. oficyantów i pomocników kancelaryjnych Galicyi zachodniej wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem (okręg Sądu krajowego wyższego w Krakowie).

Własność Związku. Organ redaguje Komitet.

„Łączność" wychodzi z początkiem każdego miesiąca.

## KOLEDZY! PAMIĘTAJCIE O FUNDUSZU PRASOWYM!

## Rozporządzenie wszystkich Ministerstw

z dnia 25 stycznia 1914 Dz. pp. Nr. 21 w sprawie pomocniczego personalu kancelaryjnego przy państwowych władzach, urzędach i zakładach.

### Postanowienia ogólne.

ARTYKUŁ I.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1914.

Równocześnie znosi się:

*a)* o ile po myśli postanowień przejściowych tego rozporządzenia nie mają statuty zakładu zaopatrzenia i nadal obowiązywać, rozporządzenia wszystkich Ministerstw z 19 lipca 1902 dz. p. p. Nr. 145 i z 15 lipca 1906 dz. p. p. ~~Nr. 141. Artykuł I. rozporządzenie wszystkich~~ Ministerstw z 23 marca 1907 dz. p. p. Nr. 88 i rozporządzenie wszystkich Ministerstw z 24 listopada 1908 dz. p. p. Nr. 236;

*b)* rozporządzenie wszystkich Ministerstw z 3 czerwca 1913 dz. p. p. Nr. 107.

ARTYKUŁ II.

W rachunkowej, tudzież kancelaryjnej i manipulacyjnej służbie władz, urzędów i zakładów rządowych ustanowieni będą oprócz urzędników:

*a)* Oficyanci kancelaryjni (starsi oficyanci kancelaryjni);

*b)* Pomocnicy kancelaryjni.

Przepisy mające zastosowanie do innych grup funkcyonaryuszy jak: ekspedyentów kancl., pomocników kancel., oficyantów kolejowych, manipulantów, dyurnistów i innych funkcyonaryuszy przy c. k. kolejach państwowych, następnie do oficyantów i aspirantów pocztowych itp. zostają przez to rozporządzenie nienaruszone.

ARTYKUŁ III.

W niniejszych przepisach pod nazwą „oficyantów kancelaryjnych" („starszych oficyantów kancelaryjnych") i „pomocników kancelaryjnych" rozumie się tak funkcyonaryusza męskiego jakoteż żeńskiego rodzaju, o ile w poszczególnych przepisach nie jest mowa tylko o osobach jednego lub drugiego rodzaju.

ARTYKUŁ IV.

Od 1 lipca 1915 każde drugie miejsce oficyanta obsadzić się mające zostaje zastrzeżone dla mających certyfikat podoficerów.

Bliższe przepisy w tym względzie będą w swoim czasie wydane.

---

### I. Część główna.

(Oficyanci kancelaryjni)

#### Rozdział I.

Stosunek służbowy.

§ 1.

**Ustanowienie.**

Do ustanowienia i stosunku służbowego oficyantów kancelaryjnych mają w ogólności zastosowanie przepisy I. Rozdziału tego rozporządzenia.

Do oficyantów kancel. sądowych oprócz tych przepisów mają jeszcze zastosowanie postanowienia ustawy o organizacyi sądów z 27 listopada 1896 dz, p. p. Nr. 217 o pomocnikach kancel. za stałymi poborami.

§ 2.

**Warunki ogólne.**

~~Warunki ogólne~~ do uzyskania posady oficyanta kancelaryjnego są następujące:

1. Obywatelstwo austryackie,
2. Nieskazitelność,
3. Wiek niżej 40 lat,
4. Zdolność fizyczna i zdolność pełnienia służby.
5. Według wymagań służby znajomość języków, pisania na maszynie i stenografii,
6. Ukończona szkoła ludowa,
7. Najmniej 3-letnia, zadowalniająca służba przy władzach, urzędach i zakładach rządowych w charakterze kancelaryjnego pomocnika całkowicie zatrudnionego przez wszystkie godziny urzędowe. To triennium będzie policzone według postanowień § 12.
8. Dla kandydatów żeńskiego rodzaju nadto stan wolny lub wdowi i bezdzietność.

Punkt 6. nie ma zastosowania do tych pomocników kancelaryjnych, którzy z chwilą wejścia w życie tego rozporządzenia znajdują się w służbie.

§ 3.

**Okoliczności wykluczające mianowanie.**

Oficyantami kancelaryjnymi nie mogą być mianowane osoby, które z powodu jakiejś zbrodni, lub jakiegoś czynu karygodnego, popełnionego z chciwości lub przeciw moralności publicznej byli już sądownie karani lub oddaleni za karę ze służby rządowej.

Oficyantami kancelaryjnymi nie mogą być mianowane te osoby, które wskutek tego weszłyby w stosunek podwładności lub kontroli z przełożonym, z którym są połączone węzłami pokrewieństwa lub powinowactwa z linii wstępnej lub zstępnej albo w linii bocznej aż do 3-go stopnia lub też zostają w stosunku przysposobicieli i wychowawców.

Jeżeli okoliczności uzasadniające podobny wypadek zajdą po mianowaniu, to o nich donieść należy bezzwłocznie władzy przełożonej, która zarządzić winna potrzebne zmiany w przydzieleniu do służby.

Pomocnicy kancelaryjni, którzy pobierają emeryturę mogą być mianowani oficyantami kancelaryjnymi tylko wtedy, jeżeli zrzekną się pobierania emerytury przez czas ich służby w charakterze oficyanta kancelaryjnego.

§ 4.

**Wyjątki z postanowień §§ 2—3.**

Na wyjątki z postanowień § 2, punkt 2, 3, 6, 8 i § 3; ustęp 1—3 może zezwolić właściwa władza naczelna w wypadkach na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących.

§ 5.

**Aspiranci.**

Oficyantami kancelaryjnymi mianuje się z zasady tych pomocników kancelaryjnych, którzy w chwili obsadzania opróżnionych posad oficyantów kancelaryjnych zatrudnieni są przy jednej z władz (urzędów, zakładów) rządowych, dotyczącej gałęzi służby.

Atoli, o ile ziszczają się ogólne warunki przyjęcia (§ 2,) oficyantami kancelaryjnymi mogą być mianowane także takie osoby, które w charakterze pomocników kancelaryjnych i funkcyonaryuszy pomocniczych służyły w jakimś innym obszarze administracyjnym i w jakiejś innej gałęzi służby lub w tym charakterze przy jednej z władz (urzędów, zakładów) rządowych były dawniej zatrudnione.

Byli oficyanci kancelaryjni, którzy z powodu dłuższej niezdolności do służby lub z powodu jakiejś innej przeszkody w sprawowaniu służby posadę stracili (§§ 31 i 33) mają przy obsadzaniu posad oficyantów kancelaryjnych w tej gałęzi służby i w tym obszarze administracyjnym, do której względnie do którego przed utratą posady należeli jako oficyanci kancelaryjni pierwszeństwo przed innymi kompetentami o ile posiadają odpowiednią kwalifikacyę i o ile w trzy miesiące po uzyskaniu napowrót zdolności do służby lub usunięciu przeszkody w sprawowaniu służby uczynią przepisane zgłoszenie, ze się o tę posadę ubiegają.

§ 6.

**Postępowanie przy mianowaniu.**

Oficyantów kancelaryjnych mianuje się bez rozpisywania konkursu, na podstawie zapisków, jakie władze właściwe co do kompetentów o tego rodzaju posady oficyantów kanc. utrzymują.

Prawo mianowania oficyantów kancelaryjnych mają oprócz władz centralnych tylko te władze (urzędy, zakłady), które władzom centralnym bezpośrednio podlegają, względnie ich naczelnicy, i to z zasady ci, którzy w dotyczącej gałęzi słu-

żby mają prawo mianowania urzędników kancelaryjnych XI. klasy służbowej.

Oficyant kancelaryjny otrzymuje przy mianowaniu oprócz jednego egzemplarza niniejszego rozporządzenia jeszcze pisemny dekret, w którym oprócz powołania się na niniejsze rozporządzenie i w danym razie także na rozporządzenie szczególne, obowiązujące względem dotyczącej gałęzi służby (urzędu, zakładu), wymienić należy policzalny czas służby (§ 12), wysokość płacy (§§ 8, 10, 11), chwilę, od której płaca liczyć się zaczyna (§ 13), zobowiązanie do uiszczenia należytości od nadania posady (§ 14. ust. 5) i wkładki emerytalne. Dekret ten ma stanowić dowód prywatnoprawnego kontraktu służbowego, przez przyjęcie którego poddaje się oficyant kancelaryjny wszystkim przepisom niniejszego rozporządzenia.

Kontrakt służbowy staje się ważnym z chwilą rozpoczęcia służby.

W razie mianowania kompetenta nie zostającego w czynnej służbie lub zatrudnionego w jakiejś innej gałęzi administracyi, oznaczyć należy w dokumencie nominacyjnym także termin rozpoczęcia służby, którego niedotrzymanie — a o ile chodzi o ponowne przyjęcie oficyanta kancelaryjnego, pobierającego emeryturę pociągnęłoby za sobą utratę praw do zaopatrzenia i odwołanie przyjęcia (§§ 23 i 53).

§ 7.

**Przydzielenie do służby.**

Kancelaryjni pomocnicy w zasadzie po zamianowaniu oficyantami kancelaryjnymi winni być przydzieleni tej władzy (urzędowi, zakładowi) i w tem miejscu, gdzie jako pomocnicy kancelaryjni byli dotychczas zatrudnieni.

Oficyanci kancelaryjni mogą być przeniesieni na własną prośbę lub w drodze służbowej.

§ 8.

**Pobory służbowe w ogólności.**

Oficyanci kancelaryjni otrzymują płacę miesięczną. Stosownie do czterech klas miejscowości, odpowiadających klasom dodatków aktywalnych urzędników państwowych, wymiar płacy jest rozmaity, a w granicach każdej klasy miejscowej dzieli się on nadto według policzalnych lat służby.

**Normalne pobory roczne oficyantów kancelaryjnych wynoszą:**

| Klasa lat służby | Czas służby lat: | Wiedeń | w miejscowościach klasy dod aktywal. I. | II. | III. | IV. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | K o r o n | | | | |
| I. | 3—6 | 1450 | 1360 | 1270 | 1180 | 1100 |
| II. | 6—9 | 1600 | 1500 | 1400 | 1320 | 1250 |
| III. | 9—12 | 1750 | 1650 | 1550 | 1450 | 1350 |
| IV. | 12—15 | 1900 | 1800 | 1700 | 1600 | 1500 |
| V. | 15—18 | 2050 | 1950 | 1850 | 1750 | 1650 |
| VI. | 18—21 | 2200 | 2100 | 2000 | 1900 | 1800 |
| VII. | 21—24 | 2350 | 2250 | 2150 | 2050 | 1950 |
| VIII. | 24—27 | 2500 | 2400 | 2300 | 2200 | 2100 |
| IX. | 27—30 | 2650 | 2550 | 2450 | 2350 | 2250 |
| X. | ponad 30 | 2800 | 2700 | 2600 | 2500 | 2400 |

**Normalne pobory roczne oficyantek kancelaryjnych wynoszą:**

| Klasa lat służby | Czas służby lat: | Wiedeń | w miejscowościach klasy dod. aktywal. I. | II. | III. | IV. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | | K o r o n | | | | |
| I. | 3—6 | 1400 | 1320 | 1240 | 1170 | 1100 |
| II. | 6—9 | 1500 | 1420 | 1340 | 1260 | 1180 |
| III. | 9—12 | 1600 | 1520 | 1440 | 1350 | 1270 |
| IV. | 12—15 | 1720 | 1640 | 1550 | 1460 | 1380 |
| V. | 15—18 | 1840 | 1760 | 1670 | 1580 | 1500 |
| VI. | 18—21 | 1960 | 1880 | 1790 | 1700 | 1620 |
| VII. | 21—24 | 2080 | 2000 | 1910 | 1820 | 1740 |
| VIII. | 24—27 | 2200 | 2120 | 2030 | 1940 | 1860 |
| IX. | 27—30 | 2320 | 2240 | 2150 | 2060 | 1980 |
| X. | ponad 30 | 2440 | 2360 | 2270 | 2180 | 2100 |

Z pominięciem przypadków, o których mowa w §§ 10 i 11, pobory wyższe od ustanowionych powyżej może przyznać tylko właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministerstwem skarbu.

§ 9.

**Tytuł.**

Oficyanci kancelaryjni od VI. klasy lat służby używają tytułu służbowego starszego oficyanta (starszej oficyantki).

§ 10.

**Wyższe pobory.**

Pewnej części oficyantów kancelaryjnych przyznane będą stosownie do poruczonej im ważniejszej służby zamiast poborów wypadających według powyższej tabeli, płace, ustanowione dla bezpośrednio wyższej klasy lat służby.

Jeżeli czas służby takiego oficyanta osiągnął najwyższy stopień klasy, wówczas pobory oficyanta kancelaryjnego podwyższa się o 150 K., oficyantki kancelaryjnej o 120 K.

§ 11.

**Przyznanie wyższych płac początkowych.**

Gdyby płaca początkowa oficyanta kancelaryjnego, wyznaczona stosownie do powyższych postanowień, nie dochodziła do kwoty, jaką tenże, przedtem jako pomocnik kancelaryjny pobierał, nie licząc przy tem należytości pobocznych (np. za pracę w godzinach pozasłużbowych, remuneracyi, wsparć, obchodnego i strawnego itd.), to płacę jaką osiągnął przed mianowaniem na oficyanta kancelaryjnego (bez dochodów ubocznych) należy mu tak długo zostawić, dopóki z tytułu lat służby (§§ 8 i 10) nie nabędzie prawa do wyższych poborów skalą przepisanych.

§ 12.

**Lata służby, które mogą być policzone jako podstawa wymiaru płacy.**

Jako podstawę wymiaru płacy liczy się cały czas służby, odbytej bez przerwy w charakterze całkowicie zatrudnionego (§ 2. L. 7) kancelaryjnego pomocnika, tudzież w charakterze oficyanta kancelaryjnego przy władzach, urzędach lub zakładach rządowych.

Wyjątek z tego prawidła stanowią tylko te okresy, w czasie których oficyant kancelaryjny zostawał w suspenzie poprzedzającej ukaranie dyscyplinarne (§ 28), tudzież okresy, na jakie skutkiem orzeczenia dyscyplinarnego odjęto mu prawo awansu na wyższy stopień płacy, względnie na jaki przeniesiono go na bezpośrednio niższy stopień wynagrodzenia (§ 24).

Na przypadek przerwy w latach służby policzone być mogą te okresy, które

*a)* wzięte z osobna na uwagę wynoszą najmniej sześć miesięcy, i

*b)* przez kompetenta jeszcze przed mianowaniem go oficyantem kancelaryjnym zostaną w przepisany na to sposób wykazane i udowodnione.

Jeżeli oficyant kancelaryjny lub pomocnik kancelaryjny po rozwiązaniu stosunku służbowego, w jakim zostawał aż do pewnej chwili, przyjęty zostanie na nowo do jakiejś władzy (urzędu, zakładu) rządowej w charakterze oficyanta kancelaryjnego lub pomocnika kancelaryjnego, to czas obu tych następujących po sobie zatrudnień służbowych uważać należy w takim razie jeśli nawet pojedynczo wziąwszy wynosi mniej niż 6 miesięcy za nieprzerwany czas służby względnie za ciągły okres służbowy, jeżeli dotyczące czasokresy służbowe następują albo bezpośrednio po sobie, albo jeżeli oba zatrudnienia służbowe oddzielone są od siebie najwięcej okresem 3 dni.

Jeżeli czas, jaki upłynął między dwoma policzalnemi zatrudnieniami, nie przekracza trzech dni, to takowy można doliczyć do policzalnego czasu służby.

§ 13.

**Płatność, asygnowanie i wstrzymywanie poborów służbowych.**

Pobory oficyantów kancelaryjnych wypłacane będą na pierwszego każdego miesiąca z góry, a zaasygnować je należy z pierwszym dniem tego miesiąca, który następuje po rozpoczęciu służby. Jeśli wskutek przeniesienia nastąpi zmiana poborów, to nowe pobory służbowe należy asygnować pierwszego tego miesiąca, który następuje po zwolnieniu oficyanta kancelaryjnego z dotychczasowych czynności.

Pobory wyższe, jakie oficyant kancelaryjny może uzyskać drogą awansu w miarę odbytych lat służby, należą mu się od pierwszego dnia tego miesiąca, który następuje po chwili ukończenia czasu służby, uzasadniającego prawo do wyższej płacy i będą zaasygnowane, skoro oficyant kancelaryjny zgłosi się z swojem prawem.

Wstrzymanie poborów nastąpić ma z końcem tego miesiąca, w którym kończy się stosunek służbowy, względnie, w którym zaszła okoliczność uzasadniająca wstrzymanie poborów.

§ 14.

**Potrącenia.**

Oprócz danin publicznych, które ściągane będą przez potrącenie, tudzież takich roszczeń na które uzyskano sądowe zabezpieczenie lub egzekucyę, względnie wydano prawomocne zarządzenie na podstawie jakiegoś aktu prawnego, kasa wypłacająca potrącać będzie z płatnych należności miesięcznych zaraz przy wypłacie:

1. zwroty wynikające ze stosunku służbowego (§ 23),
2. wkładki emerytalne (§ 40),
3. z reguły ewentualne dopłaty w myśl § 41 w miarę przyzwolonych rat miesięcznych,
4. grzywny i zatrzymane części płacy, stanowiące kary porządkowe o których mowa w § 24,
5. według taryfy poz. 40 lit. a, należytość za nadanie posady w kwocie, zastosowanej do ilości rat, na jaką tę należytość rozłożono,
6. wszelkie przewyżki należności.

Jak długo pobory oficyanta kancelaryjnego, wskutek potrąceń wzmiankowanych pod 2. i 5., mniejsze są od należytości dziennej, pobieranej przezeń w roku bezpośrednio poprzedzającym zamianowanie go oficyantem kancelaryjnym, należy różnicę wypłacać mu w formie dodatku uzupełniającego z końcem roku, względnie przy ewentualnem rozwiązaniu stosunku służbowego.

§ 15.

**Przeszkoda w pełnieniu służby.**

W razie udowodnionej należycie przeszkody w pełnieniu obowiązków służbowych, spowodowanej słabością lub nieszczęśliwym wypadkiem, pobory służbowe w czasie trwania takowej będą wypłacane i nadal, jednak najdłużej przez sześć miesięcy, tym zaś oficyantom kancelaryjnym, których podług § 12. policzalna ilość lat służby wynosi co najmniej lat 10 przez dziewięć miesięcy od chwili, w której owa przeszkoda nastąpiła.

Jeżeli przeszkoda w sprawowaniu służby w przeciągu powyższego okresu nie minie, z oficyantem kancelaryjnym, któremu można wypowiedzieć (§ 31 ust. 1), postąpić należy według postanowień §§ 33, względnie 37 i nast. zaś z oficyantem kancel., któremu nie można wypowiedzieć, według postanowień §§ 37. nast.

§ 16.

**Pełnienie służby wojskowej.**

Jeżeli oficyant kancelaryjny nie może pełnić służby z tego powodu, że odbywa ćwiczenia wojskowe lub jako rezerwista zapasowy powołany został na ośmiotygodniową musztrę, to za ten czas otrzymuje z reguły połowę należytości; ci jednak oficyanci kancelaryjni, na których ciąży ustawowy obowiązek utrzymywania jakiej innej osoby, otrzymują całą należytość.

Gdy zachodzą okoliczności na szczególniejsze uwzględnienie zasługujące, można wyjątkowo także i innym oficyantom kancelaryjnym, na których nie ciąży powyższy obowiązek, przyznać pobory w całej należytości.

W razie powołania rezerwistów i rezerwistów zapasowych do wyjątkowej służby czynnej podczas pokoju może władza naczelna przy okolicznościach na szczególniejsze uwzględnienie zasługujących przyznać udogodnienie z ustępu pierwszego względnie drugiego na czas najwyżej 3 mies.

W wypadkach mobilizacyi (postawienia stanu na stopę wojenną) lub powołania pospolitego ruszenia otrzymują powołani oficyanci kancelaryjni o ile należą do szeregowców i o ile wysłużyli ustawowo przepisany jeden rok lub dłużej w stanie czynnym lub też jako rezerwiści zapasowi odbyli wojskowe wykształcenie, według wydanych przez władzę naczelną poleceń, pobory służbowe oznaczone w pierwszym względnie drugim ustępie na czas najdłużej trzy miesiące.

Jeśli jednak rodzina oficyanta kancelaryjnego pobiera zasiłek zapomogowy według ustawy z 21 lipca 1908 dz. p. p. Nr. 141, lub według ustawy z 26 grudnia 1912 dz. p. p. 237, to asygnować, się mające pobory według ustępu pierwszego trzeciego lub czwartego przy doliczeniu zasiłku zapomogowego nie mogą przekraczać pełnych w czynnej służbie poborów oficyanta kancelaryjnego; gdyby zaszedł podobny wypadek, to należy pobory zmniejszyć o wykazaną nadwyżkę.

Powołanemu oficyantowi kancelaryjnemu do odbycia ustawowej czynnej służby wojskowej przez jeden rok lub dłużej trwającej, zostają pobory służbowe zamknięte z końcem tego miesiąca, w którym opuścił cywilną służbę państwową.

Zresztą w innych wypadkach podczas powołania oficyanta kancelaryjnego do czynnej służby wojskowej na czas nieoznaczony mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia wszystkich Ministerstw z 3 czerwca 1913, dz. p. p. Nr. 106.

Oficyantom kancelaryjnym, powołanym do odbycia ustawowej czynnej służby wojskowej pozostaje przez czas odbywania służby, jednakże bez doliczenia czasu czynnej służby wojskowej celem awansu do wyższego stopnia płacy, miejsce służbowe zapewnione, jeśli w ciągu 14 dni po ukończeniu czynnej służby wojskowej zgłoszą swe wstąpienie ho służby.

§ 17.
**Urlopy.**

Oficyantom kancelaryjnym na ich prośbę, o ile służba na to pozwala, zostanie udzielony corocznie oznaczony urlop dla poratowania zdrowia, którego czas trwania wynosi w zasadzie dla oficyantów 8 dni, dla starszych oficyantów 14 dni.

Udzielenie urlopu ponad dni 14 można uczynić zawisłem od całkowitego lub częściowego zrzeczenia się poborów.

§ 18.
**Zaliczki.**

Oficyantom kancelaryjnym, o ile w charakterze oficyanta kancelaryjnego ukończyli więcej niż 5 lat służby, mogą być przyznane bezprocentowe zaliczli do wysokości kwoty wpłaconych według § 40 wkładek za zwrotem w najwyżej 24 ratach miesięcznych przy zachowaniu obowiązujących przepisów przy udzielaniu zaliczek na płace i pod warunkiem, że w razie wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku służbowego pozostała niespłacona reszta zaliczki zostanie ściągniętą z ewentualnie pozostałych wypłacić się mających wkładek § 50.

## Należytości w podróży (§§ 19 do 22).

§ 19.
**Strawne.**

Oficyantom kancelaryjnym, używanym służbowo poza siedzibą urzędową należy się pod tymi samymi warunkami, pod jakimi urzędnikom państwowym przysługuje prawo do pobierania dyet lub częściowego wynagrodzenia, strawne, które dla oficyantów kancelaryjnych wynosi 3 K., dla starszych oficyantów kancelaryjnych 4 K. dziennie.

§ 20.
**Zwrot kosztów podróży.**

Bez naruszenia przepisów o korzystaniu ze sposobności wspólnej jazdy, należy się oficyantom kancelaryjnym zwrot kosztów podróży przy używaniu ich służbowem poza siedzibą urzędową:

*a)* gdzie jest do rozporządzenia masowy środek transportowy jakiegokolwiek rodzaju, należytość za jazdę według taryfy, a mianowicie na kolejach żelaznych za III. klasę, na parowcach za II. miejsce; oficyanci kancelaryjni, którzy dla dotyczącego środka transportowego posiadają legitymacyę, mogą zarachować tylko odnośną zniżoną cenę jazdy,

*b)* przy użyciu kolei lub parowca podczas każdego przyjazdu lub odjazdu do lub od stacyi kolejowej lub przystani nie więcej jak 2 kilometry odległej od siedziby urzędowej lub miejsca komisyi należy się pauszal w kwocie 1 K.,

*c)* przy innych dalszych podróżach należytość kilometrowa po 40 h. za pierwsze 10 kilometrów drogi odbytej w jednym dniu, a po 30 h. za każdy dalszy kilometr.

§ 21.
**Koszta przesiedlenia.**

W razie przeniesienia w drodze urzędowej oficyanta kancelaryjnego do innego miejsca urzędowego, to otrzymuje on, — oprócz strawnego i zwrotu kosztów podróży dla jego osoby — pauszal przesiedleniowy jako odszkodowanie za spowodowane przesiedleniem inne konieczne wydatki.

Przy oznaczaniu wymiaru tego pauszalu, który wynosi dla oficyantów kancel. 200 K., dla starszych oficyantów kancelaryjnych 250 K. w żadnym zaś wypadku nie może być przekroczony, należy mieć na względzie oddalenie, środki przewozu, szczególniej zaś tę okoliczność, czy przeniesiony w drodze służbowej przesiedla się z rodziną lub nie.

§ 22.

Przy rachunkach podróży, ich adjustrowaniu, jakoteż przy wolnem użyciu środków prawnych przeciw temu ostatniemu, mają zastosowanie obowiązujące przepisy ogólne dla podróży służbowych urzędników państwowych.

§ 23.
**Ogólne obowiązki służbowe; uroczyste przyrzeczenie.**

Oficyanci kancelaryjni winni przy załatwianiu prac, jakich wymaga poruczona im w danej chwili służba kierować się sumiennością, pilnością, uczciwością, wykonywać je tak dobrze, jak tylko mogą i umieją, i przyswajać sobie sumiennie potrzebne do tego wiadomości i potrzebną biegłość. Odpowiadają oni za rychłe i punktualne spełnianie powierzonych sobie czynności służbowych, obowiązani są przestrzegać ściśle godzin urzędowych, a gdyby tego wymagała nadzwyczajna potrzeba, pełnić służbę także poza temi godzinami i wykonywać oprócz przyznanego im zakresu działania, nadto urzędowe prace z wyjątkiem czynności służących, bez pretensyi do osobnego wynagrodzenia.

Oficyanci kancelaryjni winni sprawy służbowe wobec każdego, któremu nie są zobowiązani składać służbowe sprawozdanie, w tajemnicy zatrzymać.

Za powierzone sobie przez służbodawcę dobro ponoszą oni odpowiedzialność, niemniej też za wszelką szkodę, jakaby z ich winy dla państwa wynikła.

O zwrotach za szkody stanowić się będzie w drodze służbowej.

Swym przełożonym winni oficyanci kancelaryjni posłuszeństwo i szacunek; w obcowaniu służbowem z innymi funkcyonaryuszami, tudzież ze stronami, mają okazywać uprzejmość; zabrania się im jak najsurowiej przyjmować od stron za czynności służby dotyczące podarki lub jakiekolwiek inne korzyści lub przyrzeczenia takowych.

Oficyanci kancelaryjni powinni wreszcie i poza służbą zachowywać się przyzwoicie i uczciwie i nie oddawać się takim zajęciom ubocznym, na którychby ich służba, pokładane w nich zaufanie lub powaga urzędu mogły ucierpieć.

Oficyantowi kancelaryjnemu zabrania się być członkiem takiego stowarzyszenia, jeśli cele stowarzyszenia lub rodzaj czynności stowarzyszeniowych nie licuje z obowiązkami oficyanta kancelaryjnego.

Również zabrania się wejścia w stosunki, które mają na celu sprowadzić zaburzenia lub przeszkody w czynnościach urzędowych lub służbowych.

Żaden oficyant kancelaryjny nie może należeć do zagranicznego o politycznych celach towarzystwa.

Zawierając kontrakt służbowy oficyant kancelaryjny przyjmuje temsamem warunek, w ciągu pięciu lat po przeniesieniu w czasowy stan spoczynku skoro uzyska na nowo zdolność pełnienia służby na wezwanie tej władzy, która zarządziła rozwiązanie stosunku służbowego, wstąpić z powrotem w poprzedni stosunek służbowy z ostatnio pobieranymi poborami w czynnej służbie, w przeciwnym bowiem razie traci wszelkie prawa do zaopatrzenia dla siebie i swej rodziny.

Przed rozpoczęciem służby winni oficyanci kancelaryjni złożyć uroczyste przyrzeczenie, że będą ściśle spełniać swe obowiązki służbowe i poddadzą się wszystkim postanowieniom niniejszego rozporządzenia w szczególności zaś także postanowieniom §§ 23 do 30. To uroczyste przyrzeczenie składać będą według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego rozporządzenia.

Do oficyantów kancelaryjnych sądowych stosuje się postanowienie § 51 ustawy z dnia 27-go listopada 1896, dz. u. p. Nr. 217.

§ 24.
**Kary porządkowe i dyscyplinarne.**

Na oficyantów kancelaryjnych, którzy bądź swem postępowaniem służbowem — bądź swem zachowaniem się osobistem naruszają obowiązki ciążące na nich ze względu na ich stanowisko służbowe, nakładane będą kary służbowe.

Stosownie do tego, czy naruszenie obowiązku kwalifikuje się tylko jako przekroczenie porządkowe, czy też takowe ze względu na swój rodzaj i stopień, ewentualnie także na powtarzanie się i inne okoliczności obciążające, stanowi występek służbowy cięższej karze podlegający, podpada ono pod kary porządkowe lub dyscyplinarne.

I. Kary porządkowe są następujące:

1. skarcenie ustne;
2. nagana pisemna;
3. kara pieniężna, która jednak w żadnym przypadku z osobna nie może przewyższać jednej trzydziestej części płacy miesięcznej i nie może być nałożona w jednym miesiącu częściej jak trzy razy;
4. potrącenie tych części płacy, jakie wypadają za nieusprawiedliwione dnie opuszczenia służby lub należycie niewytłumaczone przekroczenie urlopu.

II. Kary dyscyplinarne są następujące:

1. Odroczenie awansu na wyższy stopień wynagrodzenia na okres od jednego aż najwyżej do sześciu półroczy włącznie;
2. przeniesienie na bezpośrednio niższy stopień wynagrodzenia na okres od jednego aż do najwyżej sześciu półroczy włącznie;
3. przeniesienie w stan spoczynku przy najwyżej o 25 proc. zmniejszonej emeryturze; to przeniesienie może nastąpić na czas określony lub na stałe; w pierwszym wypadku mają zasto-

sowanie postanowienia §§ 23 ust. 10, względnie 53 ust. 4;

4. oddalenie ze służby; takowe może być zarządzone na podstawie postępowania dyscyplinarnego (§ 29), które atoli nie jest konieczne (§ 30) i pociąga za sobą utratę posady i wszelkich praw do zaopatrzenia tak dla oficyanta kancelaryjnego, jakoteż dla jego rodziny. Kilku kar dyscyplinarnych nie nakłada się jednocześnie; nałożenie kary dyscyplinarnej nie wyklucza jednak jednoczesnego ukarania karą porządkową.

## Postęp. przy nakładaniu kar (§ 25—27).

§ 25.

**a) przy karach porządkowych.**

Prawo do nakładania kary porządkowej przysłuża bezpośredniemu naczelnikowi urzędu, jak również naczelnikowi wyższej władzy.

Przed nałożeniem kary należy oficyantowi kancelaryjnemu dać sposobność do usprawiedliwienia się z zarzuconego mu przekroczenia przepisów.

§ 26.

**b) przy karach dyscyplinarnych.**

Nakładanie kar dyscyplinarnych przysłuża tym organom władzy, które oficyanta kancelaryjnego mianowały (§ 6). Jeżeli oficyanta kancelaryjnego zamianował wyższy sąd krajowy, to do nakładania kar dyscyplinarnych powołane jest prezydyum wyższego sądu krajowego.

Postępowanie śledcze, które przeprowadzone ma być ustnie, wdraża z zasady bezpośredni przełożony urzędu i takowe albo sam przeprowadza albo ustanawia w tym celu komisarza śledczego; jednakże organa, którym przysługuje prawo wydania wyroku w dotyczącem postępowaniu dyscyplinarnem, mogą urzędnika, któremu ma być poruczone przeprowadzenie śledztwa według własnego uznania, same naznaczyć.

Szczegóły rozprawy ustnej zapisuje się do protokołu.

Oskarżonemu należy dokładnie określić rodzaj przewinienia służbowego, o jakie go się obwinia i dać mu sposobność usprawiedliwienia się co do każdego zarzutu z osobna. Bezpośrednio po wpisaniu zeznań obwinionego do protokołu należy mu takowy odczytać, aby mu dać sposobność poprawienia i uzupełnienia tegoż. Po ukończeniu śledztwa akta przedłożyć należy władzy właściwej do decyzyi.

Gdyby oficyant kancelaryjny uchylał się rozmyślnie od przesłuchania, można nań nałożyć karę dyscyplinarną i bez jego zeznań.

Wyrok doręcza się obwinionemu na piśmie.

Przeciw wyrokowi może obwiniony w okresie dni 14 licząc od dnia, który po doręczeniu wyroku bezpośrednio następuje, wnieść zażalenie do władzy naczelnej.

— Zażalenie takie wniesione w drodze służbowej ma skutek odraczający.

§ 27.

**c) postanowienia ogólne.**

Każdą karę porządkową lub dyscyplinarną należy zaciągnąć do rejestru służbowego i kwalifikacyjnego; wykreślenie nastąpić może po 3 latach nienagannego sprawowania się oficyanta kancelaryjnego.

§ 28.

**Zawieszenie w służbie.**

Oficyantów kancelaryjnych, przeciw którym z powodu dopuszczenia się jakiejś zbrodni lub innego czynu karygodnego, popełnionego z chciwości lub przeciw moralności publicznej, prowadzi się śledztwo wstępne, nie mniej też takich, którzy z powodu jakiegoś czynu karygodnego zostają w więzieniu śledczem, albo do ich majątku otworzono konkurs, należy w służbie zawiesić.

Zawieszenie to może jednak być zarządzone także w takim przypadku, gdy oficyant kancelaryjny popadł w śledztwo z powodu jakiegoś innego czynu karygodnego, lub gdy popełnione przezeń naruszenie obowiązku jest tego rodzaju, że usunięcie jego ze względu na bezpieczeństwo lub powagę urzędu, tudzież na dobro służby okazuje się koniecznem.

Okoliczności, które spowodowały zawieszenie w służbie, winny nadto w każdym przypadku być przedmiotem śledztwa dyscyplinarnego, wyjąwszy przypadki, w których stosownie do § 30 oddalenie ze służby zarządzone być ma bez postępowania dyscyplinarnego.

Prawo zawieszenia w służbie przysługuje tym organom, które są powołane do wydawania wyroku dyscyplinarnego; w przypadkach naglących może takowe zarządzić także bezpośredni naczelnik urzędu z zastrzeżeniem późniejszego zatwierdzenia.

Podczas zawieszenia w służbie oficyant kancelaryjny pobiera połowę płacy jako alimentacyę (§ 12. ust. 2.).

Jeżeli obwiniony nie zostanie skazany ani na karę sądową ani na dyscyplinarną, w takim razie nastąpi zdjęcie z niego suspenzy ze skutkiem wstecznym, a różnica między płacą zwyczajną, a pobraną przezeń alimentacyą będzie mu dodatkowo wypłacona. W innych przypadkach zawieszenie w służbie kończy się w chwili doręczenia wyroku dyscyplinarnego, a gdy wyrok ten opiewa na wykluczenie lub oddalenie ze służky, z chwilą, w której takowy staje się prawomocnym. Zawieszenie w służbie może być jednak uchylone już i przedtem, o ile powody do dalszego utrzymania go w mocy istnieć przestały.

Jeżeli wyrok nie opiewa na wykluczenie lub oddalenie ze służby, lecz na jakąś łagodniejszą karę, a oprócz tego zachodzą okoliczności na szczególniejsze uwzględnienie zasługujące, można pozwolić, żeby oficyantowi kancelaryjnemu wypłacono dodatkowo zatrzymane wynagrodzenie w całości lub w części.

§ 29.

**Oddalenie ze służby na podstawie postępowania dyscyplinarnego.**

Oddalenie ze służby na podstawie postępowania dyscyplinarnego może być zarządzone z powodu ciężkiego naruszenia obowiązków służbowych, tudzież z powodu takich postępków, które świadczą o tem, że oficyant kancelaryjny nie jest godnym pokładanego w nim zaufania lub że ze względu na dobro służby lub powagę władzy (urzędu, zakładu), nie może być pozostawiony w urzędowaniu.

Za ciężkie naruszenie obowiązków służbowych poczytuje się przedewszystkiem: opór lub nieposłuszeństwo w służbie, wzbranianie się pełnienia służby, ciężkie zaniedbanie winnego szacunku wobec przełożonych, przyjmowanie lub domaganie się upominków lub innych świadczeń na swą korzyść za czynności służbowe, opilstwo w służbie, lekkomyślne zadłużanie się, ciężkie naruszenie tajemnicy urzędowej.

§ 30.

**Oddalenie ze służby bez postępowania dyscyplinarnego.**

Oficyantów kancelaryjnych, których uznano winnymi zbrodni lub za jakieś inne przekroczenie ustaw skazano na karę więzienia co najmniej sześciomiesięczną, uważać należy od dnia, w którym wyrok sądowy staje się prawomocnym, za usuniętych ze służby.

Gdyby komuś udało się wcisnąć do służby mimo braku któregoś z warunków, przepisanych do przyjęcia na oficyanta kancelaryjnego (§ 2), lub mimo to, że zachodziła jedna z okoliczności, wykluczających przyjęcie (§ 3), to można go natychmiast oddalić, skoro tylko okoliczność ta stanie się jawną.

Do zarządzenia oddalenia ze służby mają prawo organa nazwane w § 6 ust. 2.

O ile oficyant kancelaryjny został ustanowiony przez wyższy sąd krajowy, to do zarządzenia oddalenia ze służby powołane jest prezydyum wyższego sądu krajowego.

§ 31.

**W jaki sposób kończy się stosunek służbowy.**

Stosunek służbowy kończy się:

1. U oficyantów kancelaryjnych, którzy w tym charakterze ani nie ukończyli 15 lat policzalnego czasu służby po myśli § 12, ani też jako oficyant kancelaryjny i pomocnik kancelaryjny nie ukończyli 20 lat policzalnego w ogólności czasu służby po myśli § 12,

*a)* przez wypowiedzenie (§ 32);

*b)* przez rozwiązanie stosunku służbbowego wskutek niezdolności do służby lub wskutek innej przeszkody w pełnieniu służby (§ 33);

2. U wszystkich oficyantów:

*a)* przez oddalenie ze służby (§§ 29 i 30);

*b)* przez przeniesienie w stan spoczynku (§ 24, II., ust. 3, i §§ 37 i nast,);

*c)* przez zrzeczenie się posady;

*d)* przez utratę obywatelstwa austryackiego;

*e)* przez rozwiązanie stosunku służbowego w wypadkach przewidzianych w § 35;

*f)* przez wstąpienie do służby w innej gałęzi administracyi państwowej;

*g)* przez śmierć;

Do rozwiązania stosunku służbowego w wypadkach wypadkach wymienionych w ustępie 1, jakoteż w ustępie 2 a) do f), powołane są te organa, które są uprawnione do mianowania oficyantów kancelaryjnych.

Jeśli oficyant kancelaryjny został mianowany przez wyższy sąd krajowy, to do rozwiązania z nim stosunku służbowego w wyżej wymienionych wypadkach powołane jest prezydyum wyższego sądu krajowego.

§ 32.

**Wypowiedzenie**

Wypowiedzenie stosunku służbowego (§ 31, ust. 1 lit. a) może nastąpić tak ze strony służbodawcy jak i służbojemcy bez podania powodów.

Wypowiedzenie ze strony służbodawcy, należy ograniczyć na takie przypadki, w których zdaniem władzy ważny interes służbawy wymaga rozwiązania stosunku służbowego.

Termin wypowiedzenia wynosi dla służbodawcy 3 miesiące. Dla wypowiadającego oficyanta kancelaryjnego wystarcza jednomiesięczny termin wypowiedzenia.

W razie wypowiedzenia rozwiązuje się stosunek służbowy z końcem miesiąca, w którym upływa termin wypowiedzenia.

Przed końcem miesiąca, w którym upływa termin wypowiedzenia, nie może oficyant kancelaryjny opuścić służby bez wyraźnego zezwolenia służbodawcy. *(Ciąg dalszy nastąpi).*

## Legitymacye kolejowe

dla oficyantów nadeszły już do władz centralnych, należy zatem przesłać tamże fotografię oraz należytość stemplową (2 kor. 50 hal. na III. klasę, 5 kor. na II. i III. klasę) w drodze urzędowej do swoich władz centralnych (Sąd wyższy, Kraj. Dyrekcya Skarbu, Namiestnictwo) ci zaś koledzy, którzy należytości za legitymacyę w kwocie 1 K dotąd nie złożyli, muszą należytość tę również dołączyć. *Zarząd.*

Wydawca: Związek „Łączność“.
Odpowiedz. redaktor: **Kazimierz Zabłocki.**

**Pieniądze w braku czeków przesyłać należy pod adresem: Jan Pawlak, oficyant Sądu powiatowego cywilnego, ul. św. Jana, Kraków.**

**Artykułów nie podpisanych Redakcya nie zamieszcza. Tajemnica autorska zastrzeżona.**

**Wszelkie pisma oraz listy wkładek przeznaczone dla Zarządu Związku, przesyłać należy pod adresem: Edmund Karaś, oficyant Sądu krajowego.**

Odbito w Drukarni Ludowej w Krakowie. Nakładem krajowego Związku „Łączność“ w Krakowie.